

Den Internationale Fredskoalitions møde #81, fredag den 20. december 20

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 81. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle. Jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small og Dennis Speed som mine medordstyrere.

Vi har skabt dette forum for at samle og forene fredsbevægelsen i hele verden, over forskellige ideologier, mange forskellige nationer, forskellige kulturer for at opnå ægte fred i verden. Hvis du er helt engageret i at skabe ægte fred og stoppe atomkrig, er du absolut velkommen her. Vi opfordrer dig virkelig – især hvis du er ny – til at tage ordet i løbet af diskussionsperioden.

Med det vil jeg gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig sige velkommen til jer alle sammen. Jeg tror, at vores diskussion i de sidste par uger om faren ved perioden frem til 20. januar, hvor præsident Trump efter al sandsynlighed kommer ind i Det Hvide Hus, vil være den farligste periode i historien nogensinde. Desværre er der ingen ændring i sigte i forhold til den vurdering. Faktisk taler flere tegn for det både med hensyn til situationen i Ukraine, men også med hensyn til Mellemøsten og naturligvis generelt den strategiske konfrontation mellem NATO og Rusland, NATO og Kina, USA og Kina.

Så med hensyn til Mellemøsten er der en ny artikel af oberst

Douglas Macgregor og James Carden i *American Conservative*, som jeg gerne vil rapportere her, fordi jeg synes, det er en præcis vurdering. Den advarer om, at Netanyahu efter Syriens kollaps helt sikkert ser på muligheden for en tidlig krig mod Iran. De mener, at han gerne vil have ødelagt Iran, før Rusland kan konsolidere sin sejr i Ukraine, og før Syrien bliver den nye slagmark mellem Tyrkiet og Israel. Der er tegn på, at det israelske luftvåben er i fuld gang med forberedelserne til et potentielt angreb på Iran. At Netanyahu ønsker denne krig med Iran for at stille Trump over for et *fait accompli*, der gør det praktisk talt umuligt eller ekstremt vanskeligt at få en tilbagetrækning bagefter.

Hvis folk har modstridende oplysninger, bør de komme frem med dem, men jeg tror, det er en reel fare. Også sandheden om, hvad der skete med Assad-regeringens pludselige kollaps, kommer der nu flere og flere efterretninger om. En del er rapporteret i den britiske avis *Daily Telegraph*, som siger, at de britisk- og amerikansk-trænede krigere fra Revolutionary Commando Army – RCA – var en gruppe, som var blevet trænet til at kæmpe mod Islamisk Stat. Disse folk fra RCA fik at vide af amerikanske specialstyrker lige omkring det tidspunkt, hvor offensiven startede, at »Dette er jeres øjeblik. Gør jer klar til et angreb. Dette er enten enden på Assad-regimet eller på jer.« Så *The Telegraph* konkluderer ud fra det, at Washington ikke bare kendte til HTS' kommende offensiv, men at de også havde ekstremt præcise efterretninger om den. Og de hjalp den tydeligvis på vej ved at informere RCA om den. De rapporterer, at USA betalte lønninger til RCA, som var 12 gange højere end lønningerne til den syriske hær, som vi vidste var ekstremt svækket på grund af sanktionsregimet i årene før.

Noget andet, men ikke desto mindre meget vigtigt, er, at den tidligere schweiziske ambassadør i Tyrkiet Jean-Daniel Ruch rapporterede, at han observerede fredsforhandlingerne i Istanbul i foråret 2022 og beskrev, hvordan det var USA og briterne, der trak stikket. Blandt andet sagde Austin – som

var forsvarsminister på det tidspunkt – udtrykkeligt, at det er for tidligt at stoppe krigen nu – det var et par dage efter, at den var startet, og det var en begrænset særlig militæroperation – vi er først nødt til at svække Rusland. Ambassadør Ruch siger: »Det var klart for alle, at hundredtusinder af mennesker ville dø, hvis krigen ikke blev stoppet.« Han mener, at dette afspejler noget meget dybt umoralsk. »Hvorfor skulle alle disse mennesker dø?« spørger han. Det er meget tydeligt, at folk i de forskellige lande i stigende grad bliver ekstremt bekymrede.

Der kommer flere og flere rapporter om, at der i Europa breder sig en diskussion om, at »måske er vi ikke USA's allierede, måske er vi bare kanonføde; måske afspejler denne NATO-alliance slet ikke vores interesser.« Der er en stigende bekymring i befolkningen over den situation, vi befinder os i. Det afspejles i forskellige meningsmålinger. Ikke helt, men der var en meningsmåling i Italien, som sagde, at 71,4 % af alle italienere er overbeviste om, at EU vil kollapse, hvis der ikke sker en radikal reform; 68 % af italienerne mener, at liberale demokratier ikke længere fungerer; 66,3 % af befolkningen i Italien mener, at Vesten er fuldt ud ansvarlig for krisen i Ukraine og Mellemøsten. I Tyskland blev der foretaget en anden meningsmåling om, hvad folk synes om de fire mulige kanslerkandidater, og det store flertal afviser dem alle fire: 60 % afviser Merz fra CDU; 64 % afviser Habeck, som alligevel ikke har en chance i helvede; 75 % afviser Scholz; og 71 % afviser Weidel fra AfD. I private diskussioner er folk meget åbenhjertige om, hvad de mener, er befolkningens reelle situation, hvis der udbryder krig. Folk indser mere og mere, at vi ikke har en chance som et snefnug i helvede for at overleve dette.

Nu er denne konflikt ikke kun begrænset til Mellemøsten eller Europa. Også Kina reagerer meget kraftigt på den nye Pentagon China Military Power Report, som har forfærdelige tal om det såkaldte antal atomvåben og hypersoniske missiler, som Kina

angiveligt har. Det kinesiske udenrigsministeriums talsmand Lin Jian fordømte denne rapport og sagde, at den absolut ikke er sand, og at den er fuld af fordomme. Dens eneste formål er at forstærke fortællingen om truslen fra Kina, og den er et påskud for at opretholde USA's militære overlegenhed.

Ikke glemt er naturligvis den utrolige udtalelse fra Read Admiral Thomas Buchanan den 20. november på et CSIS-møde i Washington. Han havde sagt – hvilket kan ses på en video – at USA har ret til at foretage et forebyggende atomart angreb for at opretholde USA's overherredømme. Det eneste forbehold, han tog, var at sige, at USA skal sikre sig, at vi har nok våben tilbage, så vi i en fremtidig konflikt med potentielle modstandere stadig kan forsvare USA's lederrolle i verden med atomvåben. Det er en utrolig udtalelse, fordi den antyder – helt grotesk – at man kan udkæmpe en begrænset atomkrig og fortsætte med at leve videre. Og at dette er et langvarigt perspektiv med flere begrænsede atomkrige til følge.

Den nyhed er langsomt, men sikkert, på vej ind i de alternative medier i Europa, så folk langsomt er ved at indse det. Et andet aspekt, som den tidligere schweiziske ambassadør i Tyrkiet Ruch også henviste til, var Oreshnik. Han sagde, at med den vellykkede test af Oreshnik-missilet har Vesten ikke mange muligheder tilbage, fordi det nu er meget klart, at ABM-systemerne ikke fungerer som forsvar mod Oreshnik. Droner og andre ting fungerer heller ikke. Det eneste, der er tilbage, er brugen af endnu mere destruktive våben fra Vestens side. Så han konkluderer, at Rusland ikke længere har brug for at bruge truslen fra atomvåben, men at Vesten nu har brug for at bruge truslen fra atomvåben. Så stopper han sine overvejelser med sætningen: »Er vi virkelig parate til at udkæmpe en atomkrig mellem NATO og Rusland?«

Jeg tror, at svaret på det er eftertrykkeligt nej, men samtidigheden af alle disse forskellige kriser, der udfolder sig, gør det meget klart, at vi er nødt til at gå ind i et helt nyt paradigme. Det er meget prisværdigt, at general

Kellogg, som er Trumps særlige udsending for Ukraine, har fordømt USA's forskellige militære aktioner, herunder brugen af ATACMS og lignende ting. Men vi er i denne periode mellem nu før jul og ind i nytårsperioden indtil 20. januar. Jeg kan kun opfordre folk til at slutte sig til vores internationale mobilisering. Ring til jeres respektive parlamentarikere, fortæl dem om den umiddelbare fare, og få dem til at gribe ind for at stoppe leveringen af våben til Ukraine og forbyde, at de bliver sendt; det samme gælder for Israel. Opfordr til en øjeblikkelig våbenhvile og til at advare verdens befolkning om faren for den umiddelbare mulighed for en atomkrig enten fra situationen i Ukraine eller fra Mellemøsten. Og behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at få et helt nyt paradigme på bordet, hvor landene i Vesten stopper konfrontationen og begynder at samarbejde med landene i det Globale Syd.

Det var mine indledende bemærkninger, og jeg giver ordet tilbage til dig, Anastasia.

Bemærkninger under diskussionen:

DENNIS SPEED: Helga, jeg havde en bestemt ting, jeg gerne ville have dig til at svare på, fordi jeg tror, at det vigtigste, vi kan gøre i løbet af ferien – jeg ved, at folk tænker på det, okay? »Hvordan skal jeg tale med folk? Det bliver jo jul« og så videre. Helga har skrevet noget, der hedder » Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur«, og det er et dokument, der er perfekt at læse i juletiden. Jeg vil citere noget, der viser, hvorfor det ville være meget vigtigt for folk at læse det; og det siger også noget om den måde, USA faktisk styres på. For to dage siden blev der frigivet et dokument, som havde været hemmeligt i 30 år. Det kom kun ud, fordi National Security Archives havde anlagt sag i henhold til Freedom of Information Act. Så dokumentet blev offentliggjort den 18. december, for to dage siden. Titlen på dette dokument, som oprindeligt blev skrevet i marts 1994, var “Whose Russia Is It Anyway? Mod en

politik af godartet respekt.” Det blev skrevet af en embedsmand fra den amerikanske ambassade, som var politisk chefanalytiker i Moskva. Hans navn var E. Wayne Merritt. Hele dokumentet er på 70 afsnit, men der er to afsnit, som jeg gerne vil læse og have Helga til at svare på, fordi jeg tror, at hun har meget levende minder om denne tid og har noget at sige om det. Det er en amerikaner, der skriver dette, og han siger følgende:

»De demokratiske kræfter i Rusland er i alvorlige vanskeligheder. Vi hjælper ikke med den misforståede overvægt af markedsøkonomi. Der er ingen grund til at tro, at den russiske økonomi er i stand til at gennemføre en hurtig markedsreform. Der er grund til at frygte, at en indgribende vestlig indsats for at ændre økonomien mod det russiske folks ønsker kan udtømme det allerede svindende reservoir af goodwill over for USA, hjælpe antidemokratiske kræfter og bidrage til at genskabe et fjendtligt forhold mellem Rusland og Vesten. Reformer i Rusland vil antage andre former end dem, vi går ind for. Former for statslig styring af økonomien og for kommunitær social prioritering, der stammer fra Ruslands mål og lange traditioner. USA bør søge en ikke-aggressiv russisk udenrigspolitik og udvikling af brugbare demokratiske institutioner, endda måske især når de økonomiske valg i demokratiet ikke opnår en amerikansk standard for 'succes'.«

Og i paragraf 6 siger de så dette: »Hvis Rusland vælger at følge en ikke-angloamerikansk økonomisk skole, vil det være i fremragende selskab. Amerikanske interesser er direkte knyttet til det russiske demokratis skæbne, men ikke til de valg, som demokratiet kan træffe om fordelingen af dets egen rigdom og om organiseringen af dets produktions- og finansieringsmidler. Vores interesser er bedst tjent med neutralitet på disse betingelser, endda hvis deres valg viser sig at være 'forkerte' ifølge den nuværende amerikanske akademiske teori. Det russiske samfund har en næsten ubegrænset kapacitet til at absorbere fiasko og til at tage ansvar for sine egne fejl.«

Så dette dokument er lige blevet frigivet efter 30 år. Jeg vil bare gerne – i sammenhæng med det, Helga skrev i sine ti principper, og også i sammenhæng med det, vi taler om her – høre, hvad du vil sige om det, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber bare, at denne person stadig er i live og kan interviewes, for jeg tror, det er den slags tidsvidnerapport, som jeg lige husker, at Putin allerede for et eller to år siden havde anmodet om, at alle arkiver skulle åbnes, og at historikere skulle have adgang til i så fald at undersøge forhistorien til Anden Verdenskrig i håb om, at viden om den faktiske historie ville kunne forhindre en Tredje Verdenskrig. Jeg tror, at det er præcis den slags ... al den kontrol af fortællingen, der foregår. Vi har i lang tid forladt den historiske sandheds arena eller bare den faktuelle virkelighed, fordi det hele er blevet erstattet af spillet om at kontrollere fortællingen.

Hvis man ser på den russiske »fortælling« og NATO's »fortælling«, tror man virkelig, at man befinder sig i to helt forskellige universer, og at der ikke er nogen forbindelsespunkter. Det kan naturligvis ikke være sandt. Så jeg synes, at dokumenter som dette er ekstremt vigtige. Jeg kan huske, at ideen om ikke kun at bevare USA's overherredømme, som Steinbach henviste til, var USA's politik umiddelbart efter Anden Verdenskrig og også efter den kolde krig. Men det var ikke bare at se passivt på potentielle modstandere og lade dem passe sig selv; nej, der var altid en aktiv opfordring til at reducere den potentielle modstanders størrelse. I Ruslands tilfælde efter Sovjetunionens sammenbrud var der i 1991, mindes jeg, en undersøgelse offentliggjort i de tyske aviser af CIA, som sagde, at i betragtning af at Sovjetunionen havde flere videnskabsfolk og en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere råstoffer end USA, skulle enhver videnskabelig og teknologisk udvikling modvirkes, for hvis Rusland havde evnen til at udvikle disse, kunne det føre til, at Rusland blev en modstander på verdensmarkedet, som ikke

kunne besejres.

Og derfor skulle enhver sådan udvikling frarådes. Det førte så til chokterapien, som vi ved reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-94 til kun 30%. Det førte igen til et demografisk kollaps, hvor der blev 1 million russere færre om året. Med andre ord døde der flere russere, end der blev født, og befolkningen kollapsede med 1 million om året. Det var grunden til, at præsident Putin på et tidspunkt sagde, at Sovjetunionens sammenbrud var den værste oplevelse i det 20. århundrede, eller en lignende bemærkning. Det refererede præcis til afviklingen af Ruslands kapacitet i denne periode under Jeltsin.

Så jeg tror, at hvis man rekonstruerer det og ser på, hvilke råd der blev givet, og som førte til chokterapien ... var der så en anden mening? Jeg synes, at forfatteren til dette dokument virkelig er prisværdig, fordi det var et meget velbegrundet råd. Jeg har sagt det mange gange, men det, jeg kæmper med, er, hvorfor er det vestlige etablerement – praktisk talt uden undtagelse, for folk, der ikke er i etablerementet, er de alternative mennesker. Men folk i etablerementet, som må erkende, at hele den politik, de har ført i det mindste siden afslutningen af den kolde krig, har været en total fiasko, som har ført til et utroligt tilbageslag, der har bragt verden på randen af atomkrig. Og stadig har disse mennesker ikke modet, den intellektuelle integritet eller visdom til at reflektere over deres politiks fiasko og sige: »Måske skulle vi rette op på det, og måske skulle vi stoppe dette og gå over til en politik med samarbejde med vores formodede fjender, som ikke er vores fjender.« For jeg ville virkelig give dig min – jeg ved det ikke, jeg vædder ikke. Men disse lande, som bliver udråbt til at være Vestens, NATO's og USA's dødsfjender; hvis man ville tale med dem som ligeværdige, som partnere, som venner eller endda som normale, ville det være meget nemt at genopbygge tilliden. Det er nøgleproblemet: Al tillid er blevet ødelagt. Men det ville være så nemt at genopbygge

tilliden og stoppe det hele. Kan du ikke i lyset af en potentiel atomar udslettelse tage det lille skridt? For det er ikke mere end et lille skridt. Det er det, jeg har svært ved at forstå, for hvis man tænker på, hvad der er på spil ...

Ved du, hvad der virkelig bekymrer mig? For et par dage siden kom det frem i nyhederne, at NASA for første gang i, tror jeg, 41 år har modtaget signaler fra Voyager, som har forladt vores solsystem. Jeg tænkte, at hvis vi sprænger verden i luften, så vil indspilningerne af Beethoven og skrifterne fra digtere fra alle lande, der befinder sig i det rumskib, være det eneste, der er tilbage fra menneskeheden. Det er det, vi skal tænke på, og sørge for, at det ikke kommer til at ske.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at jeg vil opfordre jer alle til at kontakte jeres folkevalgte og parlamentarikere, hvis I vil gøre noget med det samme i løbet af ferien. Det blev nævnt, at de alle er i deres hjemdistrikt, eller de fleste af dem vil være det. De har kontorer der, som normalt er meget mindre travle eller lettere at nå end kongreskontorer eller føderale kontorer. Så nu er det tid til virkelig at påkalde sig deres ansvar for, at de er folkevalgte og skal repræsentere jer. Demokratiet har af indlysende grunde et dårligt ry, og det skyldes primært, at folk kan se, at mange af vores demokratier er blevet forvandlet til plutokratier, hvor de folkevalgte ser ud til at repræsentere helt andres interesser, men ikke vælgernes eller valgkredsens. Det er et godt tidspunkt at minde dem om det, og da de ikke alle er ens, nogle af dem endda på tværs af alle partier, finder man nogle gange mennesker, der stadig er menneskelige, og som kan reagere på denne utrolige fare, vi befinder os i.

Jeg vil også på det kraftigste foreslå, at vi virkelig tager denne diskussion: Hvor skal verden bevæge sig hen? Har vi i Vesten den rigtige sikkerhedsdoktrin, som helt klart bringer civilisationens eksistens i fare? Trump har gentagne gange

antydning, at han måske ikke er den type NATO-medlem, som Biden-administrationen var; og man kan kun håbe, at der faktisk er en refleksion. For jeg mener, at den nuværende sikkerhedsarkitektur skal fornyes; det er derfor, at jeg fra dag ét, da den såkaldte særlige militæroperation startede, krævede en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten, ellers fungerer den ikke. Det krav er mere påtrængende end nogensinde før. Jeg vil virkelig opfordre jer til at tænke over det, læse de ti principper og sætte jer ind i Den Westfalske Fred. Vi har skrevet meget om den i *EIR*; så hvis du går ind på *EIR*'s søgemaskine, vil du finde en masse om den. Og du kan naturligvis også spørge alle andre kilder.

Men vi er nødt til at tænke på verdensordenen på en helt anden måde. Det er faktisk ikke så umuligt, for hvis jeg kan tilføje en lille smule optimisme i slutningen af denne diskussion, hvor mange mennesker får en idé om, hvor desperat tæt vi er på Tredje Verdenskrig. Det ville være virkelig nemt at komme ud af den. Jeg har det privilegium at tale med mange mennesker fra Asien og Afrika. Jeg kan kun forsikre dig om, at når du rejser til et land på disse kontinenter og diskuterer med folk, eller deltager i en konference, eller melder dig ind i Schiller Institutet, så kan vi organisere noget for dig i den retning. For du vil indse, at størstedelen af verden lige nu har en helt anden tankegang end Vesten. De fleste mennesker i Asien og Afrika er optaget af at løse problemer; at bygge ting; at reparere ting; at gøre livet bedre for deres samfund, for deres land. Eller for at fejre noget musik, nogle traditioner, nogle gamle kulturudstillinger eller levn fra tidligere tider. Under alle omstændigheder er de fremtidsorienterede, og de er ikke aggressive. De fleste mennesker er så anderledes på deres naturlige måde end de nuværende borgere i Vesten, som for det meste er pessimistiske; som er gnavne; som er aggressive. Folk fra andre kulturer har lige nu en helt anden tankegang. Jeg kan kun sige: Lad os have en dialog mellem civilisationerne, hvor

vi kan.

For et stykke tid siden var der en deltager i denne konference, der foreslog en dialog mellem civilisationer for børn. At få alle børn i din by af forskellige nationaliteter til at mødes, spille musik sammen, præsentere deres folkesange og recitere deres poesi. Og bare se, hvor let det ville være at genopbygge tilliden mellem mennesker. Jeg vil gerne bringe dette forslag tilbage i hukommelsen, for nogle gange er begivenhederne så krævende, at man ikke kan lægge et ekstra emne oveni. Men jeg synes, at denne dialog mellem kulturer, der involverer børn, er en meget vigtig komponent. Det er noget, vi bør begynde at gøre overalt, hvor vi kan.

Når det er sagt, må vi ikke opgive håbet om den menneskelige art. For man skal have en positiv vision om, hvor man ønsker, at menneskeheden skal være, og det vil give en al den energi, der skal til for at udføre det arbejde, der er nødvendigt for at redde dens eksistens.

Så med det ønsker jeg jer en glædelig jul og et rigtig godt nytår.